

Kuollut mieli

Viktor Kärki

Viktor Kärki

Kuollut mieli

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2026 Viktor Kärki

Kansi: Tiia Ikonen

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-5405-4

VIKTOR KÄRKI

Kuollut mieli

2026

Romaani

PROLOGI

Aamuaurinko hiipi pienen huoneen ohuiden verhojen lävitse. Huone sijaitsi vanhan ja pienehkön omakotitalon yläkerrassa. Vaikka herätyskello oli soittamassa niin kuin muinakin arkiaamuina, se ei kuitenkaan ehtinyt soida, koska sammutin sen hyvissä ajoin. Niin kuin monta muutakin asiaa elämässäni, herätyskellon hälytysääni oli yksi vihatuimmista. Minusta tuntui, että joka aamu ylösnousu oli vaikeampaa. En juuri syönyt, mutten juuri nukkunutkaan. Yöt menivät seuraavaa päivää pelätessä.

Hieroin käsiäni yhteen saadakseni veren kiertämään. Pelkkä ajatuskin aamiaisesta, ja vatsassa alkoi kiertää. Istahdin työpöydän ääreen ja tarkastin, mikä päivä oli kyseessä. Tiesin sen toki tarkastamattakin. Niin olin kuitenkin tehnyt siitä asti kun aloin käydä koulua. Ojensin kynät ja muut tavarat tarkkaan jonoon niin että iltapäivällä olisi kotiin mukavampi tulla, jos vain mahdollista. Työpöydällä soi hiljaisella pieni radio koko yön. Itse asiassa se soi aina riippumatta siitä, olinko kotona vai en. Eikä sillä ollut merkitystä, mitä radiosta kuului. Sen tarkoitus oli ainoastaan hillitä ajatuksiani. Koko elämäni oli ollut eräänlaista taistelua, jossa hiljaisuus oli suurinta myrkkyä. Pystyin kyllä ajattelemaan selkeästi, mutta jos itsestäni olisi pitänyt puhua jotenkin järjellisesti, se olisi ollut vaikeaa. En minä liioin halunnutkaan puhua itsestäni. Tiesin kyllä

olevani jotenkin sairas ja vahvasti lääkitty. Tiesin myös, että oli pakko käydä koulua. Oppiminen kyllä varmaan olisi miellyttänyt, jos siihen olisi annettu mahdollisuus.

Joinain aamuina alapääni oli hyvin kipeä. En aina pystynyt edes kävelemään. Kuitenkin kokemuksesta osasin piilottaa vaivat vanhemmiltani. Kun vahvat aamulääkkeet vihdoin tehosivat, oli aika mennä kouluun. Vanhemmat olivat jo menneet työhön, joten tehtäväkseni jäi tarkistaa, että ulko-ovi tuli lukkoon.

Kävellessäni kouluun vapisin kuin horakassa. Luokkani tytöt pesivät yleensä tukkani vessanpöntössä. Lisäksi lähes viikoittain tunsin, kuinka he tunkivat milloin hammasharjan kotelon tai milloin mitäkin alapäähäni. He pitivät kuitenkin huolen, että ei tulisi vaurioita. Kunhan kiusasivat. Tiesin kuitenkin,

että joskus tulee aika, että asiat muuttuvat. Muuttuvat aivan varmasti.

1

Nyky aika, syksy 2023

Rakennusalan pienyrittäjä Aaro Karhu teki kiireisesti paperitöitään pienessä konttorissa Helsingin keskustassa. Hänen vaimonsa Anna oli käskennyt miehen kotiin perjantapäivälliselle, johon oli kuulemma panostanut kunnolla aikaa ja vaivaa. Aaro oli luvannut tulla, jos vain töiltään ehtisi. Toisaalta hänellä ei ollut aikomustakaan mennä kotiin syömään vaimon mauttomia ruokia ja kuuntelemaan loputonta pölpötystä milloin mistäkin. Hän nimittäin oli jo hyvissä ajoin päättänyt lähteä istumaan iltaa soittoruokalaan ja nauttimaan elämästään. Ja yksin. Olihan sitä paitsi

perjantai. Niinpä hän soitti vaimolleen, että ei millään kerkeä. Hän lupasi kyllä korvata vaimolle avokätisesti menetyksen. Ja niin Aaro Karhu keskittyi kokonaan itseensä. Hän kaatoi puoli lasia konjakkia ja mietti, mihin lähtisi. Kun hän oli kulauttanut loput konjakit kurkuunsa, käynyt suihkussa ja pukeutunut parhaimpiinsa, päätös oli tehty. Hotelli Marski. Hän halusi laaturavintoaan viettämään aikaa ilman työpaineita, sivullisia ja keskittyen ainoastaan itseensä. Toki hän tunsu hetken mielipahaa vaimonsa vuoksi, mutta tunne ei kestänyt kauan. Olihan hän kantanut vaimolleen nokan eteen kaiken jo useiden vuosien ajan, joten ei tällä pitäisi olla nokan koputtamista. Sitä paitsi Aaro Karhun oli tehnyt jo useita päiviä mieli vierasta, joten sen asian hän päätti korjata juuri tänä iltana.

Hän hyppäsi taksiin ja hetken päästä jo asustikin hotelli Marskissa. Hän otti hieman pohjia, konjakilla totta kai. Kun hän tunsu itsensä varmaksi, eivätkä kädet liioin tärisseet, hän hyppäsi hissiin suuntanaan ruoka- ja tanssisali. Hän ei ehtinyt ottaa hissistä montakaan askelta, kun hän pysähtyi kuin seinään. Lähes tyhjän salin nurkkapöydässä istui jotain erityisen kaunista. Niin kaunista hän ei ollut koskaan nähnyt. Hän istahti mahdollisimman lähelle naista, niin että hänellä oli tähän koko ajan täysi näköyhteys. Vaikka Aaro Karhu oli hyvinkin rohkea mies, nyt hänen rohkeutensa kyllä loppui lyhyeen. Mutta eipä aikaakaan, kun Aaro Karhu ja tuo nimetön nainen jo istuivat Aaro Karhun hotellihuoneessa. Nainen sanoi viimein humaltuneelle Aaro Karhulle menevänsä vessaan. Kun hän pääsi vessaan, hän mittasi ruiskuun tarkan annoksen myrkkyä. Myrkyn hän oli ajan

saatossa itse kehiteltyt, koska tiesi, että ennemmin tai myöhemmin tulisi sitä tarvitsemaan. Hän itseopiskeli ainoastaan tappavan annoksen mittaamisen ja käytön. Millään muulla ei hänen tapauksessaan ollut merkitystä. Tullessaan takaisin vessasta hän yllätti Aaro Karhun ja laski ruiskussa olevan nesteen kokonaan miehen kaulavaltimoon. Mies ei näyttänyt kärsivän tilanteesta lainkaan. Hän ainoastaan ähkäisi nautinnollisesti, jäi tuijottamaan lasittunein silmin eteensä eikä antanut enää lainkaan elonmerkkejä. Nainen puki käteensä kertakäyttökäsineet ja suoritti miehelle penisamputaation. Hän pesi miehen irrotetun peniksen huolellisesti lavuaarissa, sijoitti sen pakastepussiin ja sen jälkeen tiiviiseen silmälasikoteloon. Silmälasikotelon hän laittoi käsilaukkuunsa. Kertakäyttökäsineet käsissään nainen puhdisti hotellihuoneen erittäin huolellisesti.

Helsingin poliisilaitoksella käy kuhina. Hotelli Marskista on löytynyt ruumis, eikä se jää yksittäistapaukseksi. Pian eri puolilta Suomea ilmoitetaan samalla tavalla surmattuja ja erityisen raa'asti runneltuja ruumiita. On selvää, että tapaukset liittyvät toisiinsa eivätkä ne voi olla täysipäisen ihmisen tekoja. Kuka ja mitä on kaiken takana? Mitä tarvitaan, että mieli kuolee? Kaunis olemus voi pettää, liian myöhään moni huomaa, miten rakkauden tunneli onkin umpikuja. Ja kaiken taustalla pieni radio soi hiljaa rauhallista, tauotonta musiikkia...

Kuollut mieli on jatkoa rikosromaaneille Sinisilmä (2018), Kuningatarkalastaja (2020) ja Varis (2025), mutta soveltuu luettavaksi yksittäisenä teoksena.

